

РЕШЕНИЕ

№ 4548

гр. София, 10.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 10.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **7731** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 111 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.
Образувано е по жалба на Г. К. Г. – лишен от свобода, понастоящем в Затвора - [населено място], I група, срещу Заповед № 313/ 31. 07. 2020 г. с която му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“. В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна и неоснователна.
За да наложи процесното дисциплинарно наказание, ответникът е приел за установено от фактическа страна, че на 10. 07. 2020 г. в 21.00 часа на пост № 17, при извършване на вечерна проверка в спално помещение № 15, служител от НС е усетил миризма на алкохол. При проверка под масата /вдясно от прозореца/ е установено наличието на един брой кофа от 25 литра, пълна със заготовка за алкохол. В даденото от него писмено обяснение, Г. Г. е признал, че вещта е негова. Впоследствие на същия е направен тест за употреба на алкохол с техническо средство „Дрегер“, при която са отчетени 0.22 промила в издишания от него въздух.
Така установеното е описано в Докладна записка вх. № 1256/13. 07. 2020, към която са приложени обяснения на Г. Г. и Б. В., Протокол за обиск и претърсване, Протокол за изземване, Проба за извършена проверка за употреба на алкохол. С докладна записка от 29. 07. 2020 г. е предложено Г. К. Г. да бъде наказан на основание чл. 101, т. 7 ЗИНЗС във вр. с чл. 102, ал. 2 ЗИНЗС с „изолиране в наказателна килия за срок от 14 /четиринадесет/ денонощия“.
С оспорената заповед жалбоподателят е наказан за дисциплинарно нарушение по чл.

100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗИНЗС – неспазване на реда и дисциплината в помещенията или на работното място и неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в закона. Като неспазени задължения са посочени допуснати нарушения на чл. 96, т. 3, чл. 97, т. 1 и т. 5 от ЗИНЗС.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 111, ал. 1 от ЗИНЗС, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 104, ал. 2 от ЗИНЗС и в предвидената писмена форма. Актът отговаря на реквизитите на чл. 59, ал. 2, т. 4, във вр. с чл. 146, т. 2 от АПК, като съдържа фактически мотиви и правни изводи.

С оспорената заповед е прието, че с поведението си лицето е нарушило чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 1 и т. 5 ЗИНЗС във връзка с чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 5, поради което на Г. К. Г. на основание чл. 104, ал. 1 и чл. 101, т. 7 ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 14 /четиринадесет/ денонощия“. Спазено е изискването по чл. 105, ал. 1 ЗИНЗС, като лишеният от свобода е дал обяснения във връзка с установените нарушения.

Съгласно нормата на чл. 102, ал. 2 от ЗИНЗС, дисциплинарните наказания по чл. 101, т. 7 и 8 могат да се налагат само при извършено дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 4, 6, 7 или 8, както и при системни нарушения по чл. 100, ал. 2, т. 1, 2, 3 или 5. Фактически е установено, че лицето е държало забранена вещ – кофа със заготовка за алкохол, както и че е отчело положителна проба за алкохол. Посочено е изрично, че лицето е наказвано с предходни заповеди, които са подробно изброени в обжалваната заповед и които са представени по делото. Изложените в заповедта деяния са квалифицирани като нарушения по чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 1 и т. 5 ЗИНЗС, което е прието от издателя на заповедта като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 5.

Съгласно чл. 100, ал. 2, т. 5 ЗИНЗС за дисциплинарно нарушение се смята неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в този закон, а по т. 1 – за дисциплинарно нарушение се смята неспазването на реда и дисциплината в помещенията или на работното място.

В процесния случай се установява, че жалбоподателят е държал забранена вещ - кофа със заготовка за алкохол, с което е нарушил чл. 97, т. 1 от ЗИНЗС, както и че е употребил алкохол, с което е допуснал нарушение на чл. 97, т. 5 от ЗИНЗС, съгласно чиято разпоредба лишените от свобода не могат да употребяват спиртни напитки и наркотични вещества. Не са представени доказателства, които да опровергават констатираното количество алкохол в издишания от жалбоподателя въздух.

Съдът споделя извода по процесната заповед, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 96, т. 3 от ЗИНЗС, която предвижда задължение за лишените от свобода да спазват установените правила във вр. с чл. 97, т. 1 и т. 5 от ЗИНЗС, регламентираща забрана да внасят и държат при себе си неразрешени предмети, както и да употребяват алкохол и наркотични вещества което представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗИНЗС.

Административният орган, при издаване на оспорения акт е съобразил и нормата на чл. 102, ал. 1 от ЗИНЗС, съгласно която при определяне на дисциплинарното

наказание се вземат предвид характерът и тежестта на извършеното нарушение, отношението на лишения от свобода към него, поведението му преди това и здравословното му състояние. Установява се системност на нарушенията, което обуславя предпоставките за приложимост на чл. 102, ал. 2 във връзка с чл. 100, ал. 2 т. 1 и т. 5 ЗИНЗС относно вида на наказанието. Съобразени са и останалите предвидени от закона предпоставки, като цялостно поведение на лицето и отражението на деянието върху останалите лишени от свобода и служителите на затвора.

Не са налице обстоятелства по делото, въз основа на които да се приеме, че наказанието представлява акт на дискриминация на базата на етноса на жалбоподателя, за който по административната преписка няма дори данни.

Предвид изложеното, съдът намира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде потвърдена.

Като взе предвид, че поради незабавното разглеждане на делото съдът не е събрал дължимата за образуването му държавна такса, намира, че такава ще следва да бъде присъдена с настоящото решение.

С оглед на изложеното и на основание чл. 111, ал. 6 от ЗИНЗС, Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Заповед № 313/ 31. 07. 2020 г. на Началника на Затвора - [населено място], с която на Г. К. Г. е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 14 /четиринадесет/ денонощия“.

ОСЪЖДА Г. К. Г. да заплати по сметка на Административен съд – София град държавна такса в размер на 10 /десет/ лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: